

De bekering van de Ninevieten

PREEK OVER LUKAS 11:32

Zingen: Psalm 68:15 en 17

Lezen: Lukas 11:14-32

Zingen: Psalm 86:5, 6 en 7

Zingen: Psalm 81:13 en 15

Zingen: Psalm 22:14

GEMEENTE, we willen in deze zendingsdienst stilstaan bij het
Woord des Heeren uit Lukas 11 vers 32:

*De mannen van Ninevé zullen opstaan in het oordeel met dit geslacht,
en zullen hetzelfde veroordelen; want zij hebben zich bekeerd op de
prediking van Jona; en zie, meer dan Jona is hier.*

We letten op: *De bekering van de Ninevieten* en we letten ten eerste
op Ninevé's voordeel, ten tweede op Israëls oordeel en ten derde op
een voor ons ernstige vraag.

De bekering van de Ninevieten:

1. Ninevé's voordeel;
2. Israëls oordeel;
3. Een voor ons ernstige vraag.

1. Ninevé's voordeel

Ja, de Heere Jezus heeft ook een zendingspreek gehouden. 't Ging
over een zendingsverhaal dat de schare wel kende, maar de toepassing
die Hij maakte, kenden ze niet. Die was nieuw. Die was indringend.

En diep ernstig. Enkele farizeeën en schriftgeleerden vroegen Jezus om een teken en dat teken moest het bewijs zijn dat Hij de Messias, de Zoon van God is. Ze stonden kritisch tegenover Hem en het teken werd gevraagd vanuit ongelof. Zo benaderden ze de Heere Jezus. Zo vroegen ze Hem om met een teken te komen. Want waar ontleende Hij het recht aan Zichzelf de Messias te noemen? Zich te plaatsen op het standpunt de Zoon van God te zijn? Dat moest Hij dan maar eens bewijzen! Dat moest Hij dan maar eens laten zien door middel van een opzienbarend teken. Een teken, rechtstreeks uit de hemel. Voor hen waren de wonderen die Jezus deed niet genoeg. Die konden hen niet overtuigen. Daar hadden ze zelfs een mening over: Hij doet die dingen door Beëlzebul, de overste van de duivelen. Zó dachten ze over Hem. En daarom zo heel kritisch, uit een houding van vijandschap, vragen ze om een teken. Want de woorden van Jezus en de wonderen van Jezus zijn voor hen niet genoeg. Er moet iets gebeuren dat oogverblindend is. Waardoor alle tegenspraak zal verstommen. Wat zal Jezus nu doen? Hoe makkelijk had Hij op dat dwaze verlangen van deze farizeeën en schriftgeleerden in kunnen gaan. Hij had al vele tekenen gedaan: melaatsen werden gereinigd, blinden werden ziende, kreupelen stonden weer op hun benen en gingen wandelen. Zelfs doden werden opgewekt. Maar deze dwaze mensen, deze farizeeën en schriftgeleerden geloofden niet in Hem. Die vijandschap, dat ongelof zit achter dit verzoek om een teken. En de Zaligmaker, Hij kent hun hart. Onomwonden, maar beslist wijst Hij het verzoek van deze farizeeën en schriftgeleerden af. Hij zegt in vers 29: ‘Dit is een boos geslacht; het verzoekt een teken.’

Scherp is het antwoord van de Heere Jezus. Dit geslacht is een boos geslacht. Het begeert een teken. Het woord ‘geslacht’, in de betekenis van generatie, doet je denken aan de vergelijking met de goddeloze generatie voor de zondvloed. Waarom is Hij zo scherp? Waarom gebruikt Hij een woord dat zelfs doet denken aan die ongelovige mensen in de tijd dat de zondvloed kwam?

Mag je dan niet om een teken vragen?

Misschien zijn wij ook wel verlegen om een zichtbaar bewijs dat God er werkelijk is. Een signaal dat Zijn Woord waarheid is. Dat de Heere

Jezus de enige Zaligmaker is en dat je met het geloof in Hem op de goede weg bent. Om een teken mag worden gevraagd. We moeten daar echter wel voorzichtig mee zijn. Hier zit achter de vraag om een teken een groot wantrouwen. In hoogmoed verzoeken zij om een teken. Zo van: ‘Nu moet Hij Zichzelf maar eens tegenover ons legitimeren en duidelijk maken dat God in en door Hem werkt.’ Er zit zelfs iets satanisch in dit dwingend eisen om een teken. Zoals de duivel de Heere Jezus verzocht in de woestijn zo ook deze mensen. Niet voor niets zegt de Zaligmaker: ‘Dit boos geslacht verzoekt een teken.’ Op die hoogmoedige eis gaat Hij niet in. Tekenen laten zich niet dwingen.

Toch laat Jezus het daar niet bij. Want dan gaat Hij verder: ‘En hun zal geen teken gegeven worden dan het teken van Jona de profeet.’ De bedoeling is duidelijk: Jona is voor de Ninevieten een teken geweest. Jona die uit de diepten van de zee, uit de buik van de vis aan land gekomen was. Jona, weet je wel, jongens en meisjes, die gepreekt heeft. Toen, in Ninevé: ‘Nog veertig dagen en dan zal Ninevé verwoest worden.’ ‘Jona de profeet’, zegt de Heere Jezus, ‘is het enige teken dat Ik u geef.’ En zoals Jona toen een teken was, zo zal de Zoon des Mensen een teken zijn voor dit geslacht.

‘Zal’, dat is toekomstige tijd. Het ligt nog in het verschiet. Maar het teken komt! Zoals Jona opstond uit het hart van de aarde, uit de diepte van de zee, uit de buik van de vis. O, wat een wonderteken is dat geweest! Tot op de dag van vandaag houdt het mensen bezig. ‘Alzo’, zo gaat de Zaligmaker verder in vers dertig, ‘alzo zal ook de Zoon des Mensen zijn voor dit geslacht.’ In Zijn dood en in Zijn opstanding, want daar ziet het op, zal Jezus een teken geven aan deze mensen. En dat zal het bewijs zijn dat Hij de Messias, dat Hij de Zoon van God is. En dan komt dat zendingsverhaal. Over de koningin van Scheba en de mannen van Ninevé. Heel uitvoerig wordt er ingegaan op het zendingsverhaal van de Ninevieten, dat we terug kunnen vinden in het boek Jona. Jona, die gedwongen was om naar Ninevé te gaan om tegen die grote stad te gaan prediken. Hij moest het oordeel verkondigen in die grote stad Ninevé. Want Ninevé’s boosheid was voor ’s Heeren aangezicht opgeklommen. De zonde van die grote

stad, waar de Heere zoveel geduld mee had gehad, was nu zo hoog opgeklommen dat de maat vol is. En tegen die roepende grote zonden van Ninevé stuurt de Heere Zijn knecht, de profeet Jona. En Jona moet die roep van Gods Woord, met die tegendraadse boodschap van het Woord van God, gaan prediken tegen de stad Ninevé. Maar Jona weigert. Hij vlucht naar Tarsis. Hij kan niet, hij wil niet naar Ninevé. De Heere gaat die weggevluchte Jona in een vliegende storm achterna en haalt hem in. We kennen het vervolg... Het lot valt op Jona, Jona gaat overboord, de diepte van de zee in en wordt in de diepte opgeslokt door een grote vis. God beschikte die storm, God beschikte die grote vis. Drie dagen en nachten is Jona in de vis. Het is een bange, benauwde tijd voor Jona geweest in de buik van de vis. Hij wordt levend begraven. In de buik van de vis heeft Jona niets meer om zich aan vast te houden. Niets dan alleen de woorden van de Schrift. Dan horen we dat Jona door de vis wordt uitgespuwd op het droge. Hij is als uit het dodenrijk gered. Zijn verzet is gebroken en hij gaat naar Ninevé.

Een indrukwekkende stad moet dat geweest zijn: Ninevé. Een metro-pool, een wereldstad uit de oudheid. Grote muren, machtige poorten, torens op die muren. Een centrum van handel en wetenschap. Een grote stad. Een heidense stad ook, een goddeloze stad als Sodom en Gomorra. En daar gaat Jona dan. Hij is een eenling in die grote stad en hij wordt geroepen om te prediken tegen haar: 'Nog veertig dagen, dan zal Ninevé verwoest worden. Dan zal de stad worden omgekeerd.' Zo trekt hij door de straten, staat hij op de pleinen. Overal brengt Jona diezelfde boodschap.

En wat doen de Ninevieten? Wat doen ze met die zendeling, met die boodschapper? Wat doen ze met het Woord dat hij hen laat horen? Halen ze de schouders op? Lopen ze aan Jona voorbij, zo van: 'Die weet ook niet waar hij mee bezig is.' Proberen ze hem het zwijgen op te leggen? Pakken ze stenen op om Jona te stenigen? Gooien ze hem de stad uit? Ja, wat doen de Ninevieten als Jona daar door hun stad trekt met de boodschap: 'Nog veertig dagen en dan worden jullie omgekeerd'? Wat doen ze met die prediking? Wat is hun reactie? De

reactie is verrassend. We horen in het boek Jona dat ze er diep van onder de indruk raken. Dat het beslag legt. Dat het harten raakt van jongeren, van ouderen. De alarmerende prediking raakt hen. Het was net als in de Tweede Wereldoorlog. Als de sirenes begonnen te loeien, dan wist iedereen: de schuilkelders in, want ze komen weer, de vliegtuigen, de bommenwerpers. Straks vallen de bommen. Alarm! Wat Jona in Ninevé liet horen, schrok de mensen op. Het raakte de harten. Er werd een vasten uitgeroepen en de mensen gingen als het ware in de rouw. En we lezen dat ze geloofden aan God! De rijken, de armen, de koning van Ninevé met zijn onderdanen, ze vernederden zich voor de Heere, ja, ze bekeerden zich van hun boze weg en ze zeiden: ‘Wie weet, God mocht Zich wenden en berouw hebben, en Hij mocht Zich wenden van de hittigheid Zijns toorns, dat wij niet vergingen.’ De cafés en de kroegen waren leeg en de plaatsen van ijdelheid en van zonden werden niet meer bezocht. En de handel kwam stil te liggen: heel die stad kwam tot stilstand. Ze vernederden zich voor de Heere. Ze bekeerden zich van hun boze weg. Opzienbarend wat er in Ninevé gebeurde.

Wij worden niet geroepen, gemeente, om te gaan uitpluizen of dat nu een zaligmakende bekering, of een algemene overtuiging is geweest. We zeggen met Calvijn dat we dat in het midden moeten laten. Dit weten we wel: Jezus wijst op de bekering van die Ninevieten. Ze deden boete, ze vernederden zich voor God. Het woord van Jona kwam aan! Het was een grote volksbekering in Ninevé. En die volkszonden, die zo hoog opgeklommen waren, die zonden die hen zo bezighielden, die voor Gods aangezicht waren opgeklommen, van al die boosheden wendden zij zich af. En de Heere maakte het goed met Ninevé. Hij zag hoe zij zich vernederden. Hij hoorde hoe zij om genade smeekten. ‘En het berouwde God over het kwaad dat Hij gesproken had hun te zullen doen, en Hij deed het niet.’ Die bekering was Ninevé tot een voordeel. De Heere toonde hun Zijn goedertierenheid, Zijn barmhartigheid. Hij toonde dat Hij een verrassend God is. ‘Die zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar die ze bekent en laat, zal barmhartigheid verkrijgen.’ Zo hebben die Ninevieten barmhartigheid verkregen. En gemeente, als dat zelfs al

voor een heel volk, voor zo'n grote stad als Ninevé geldt, hoeveel te meer zal dat voor die jongen, dat meisje, voor die man of die vrouw zijn die voor de Heere buigt, zijn zonden beweent en belijdt voor God. Die de toevlucht neemt tot de troon van Gods genade. En die uitroept: 'Heere Jezus, Zoon van David, ontferm U mijner.'

Een ontroerend zendingsverhaal: de bekering van de Ninevieten. En zulke verhalen horen wij ook. Van onze zendingsvelden horen wij ook hoe de Heere daar wil werken door Zijn Woord. Hoe de Heere daar zendingswerkers wil gebruiken om mensen, net als de Ninevieten, tot staan te brengen. Verloren zonen en dochters van Adam worden tot zichzelf gebracht en gaan voor God buigen om als een arme zondaar de Heere om genade te bidden. Het gebeurt op Papoea en in Izi en in Guinee, en in Ecuador en in Albanië en in China, overal, tot aan de einden van de aarde. Eigenlijk is alle geschiedenis die deze wereld sinds de pinksterdag schrijft, zendingsgeschiedenis. Hebben we daar al eens over nagedacht? Het gaat in deze wereld om het Koninkrijk van God, om Zijn gemeente, die het verkregen heeft door Zijn bloed. Dat die gemeente wordt vergaderd en dat die wordt gebouwd op het fundament van de apostelen en de profeten.

De opdracht van de Heere om het zendingswerk te doen is geen bijkomstigheid. Het is hoofdzaak. De zending moet hoog op onze agenda staan. Heel de voortgang van de wereldgeschiedenis wordt erdoor bepaald. De berichten over het zendingswerk, de uitbreiding van Gods Koninkrijk, benoeming en uitzending van werkers, de strijd van de jonge kerken enzovoort, zijn goed beschouwd zelfs belangrijker dan allerlei nieuws van de dag. Daarom is het ook goed om nog iets door te geven van de praktijk van onze zendingsvelden. Misschien hebt u het wel gehoord dat in Ecuador in de grote bananenstad Machala het werk zijn voortgang mag hebben. Hoe de zondagse diensten goed worden bezocht en dat er ook belangstelling is voor de activiteiten die er tussen de zondagen in worden gehouden. Dat er nieuwe belijdeniscatechisanten zijn gekomen. Al na drie jaar pionieren heeft het zendingsteam een terrein kunnen aankopen om op dat stukje grond een kerkje te bouwen, zodat er een ontmoetingsruimte zal zijn. We mogen dat toch zien als weer een stap die de Heere geeft

in de voortgang van het zendingswerk in Ecuador. Dat er nu een kerkje gebouwd mag worden waar ze samenkomen op Gods dag, waar ze elkaar ontmoeten en ook activiteiten hebben doordeeweeks. We denken ook aan het werk in Guinee, het leeszaalwerk in Boké, het bijbelvertaalwerk in Garama en het evangelisatiewerk van de zendingswerkers. Door het vertrek van verschillende werkers is hun aantal dat daar woont en werkt soms heel klein geworden. En zie eens welke verrassingen zich dan voordoen. Want we hadden gedacht dat het werk in de leeszaal nu wel stil zou komen te liggen, omdat de overgebleven werkers er natuurlijk nooit in slagen om het eigen werk en vervolgens ook nog de werkzaamheden van anderen gaande te houden, maar nu wordt men geheel vrijwillig bijgestaan door enkele lokale christenen. Een van hen is een jongeman die op 25-jarige leeftijd christen is geworden. Zijn vader had een hoge functie in de provincie en hijzelf, dat was het plan ook van zijn vader, zou worden opgeleid als moslimzendeling. Maar door contact met een christen-zendeling en andere ingrijpende gebeurtenissen in zijn leven werd zijn levensweg een heel andere. Hij is christen geworden, en hij ging geneeskunde studeren in Boké. Hij bood een helpende hand, zodat de leeszaal open kon zijn en het werk daar voortgang kon hebben. Ook twee anderen, twee Soso's uit de stad met wie al langer contacten waren, met wie ook bijbelstudies zijn gehouden in het verleden, en die hun betrokkenheid al hebben laten merken bij het Woord van de Heere, zetten zich als vrijwilligers in zodat de leeszaal en de boekwinkel geopend konden blijven. Waar wij dachten dat er werk afgesloten zou worden, gaf de Heere dat het open mocht blijven. Bemoedigende berichten uit Guinee, waar het werk soms zo moeizaam lijkt te zijn. Waarvan wel eens is gezegd: 'Het is ploegen op rotsen. Wat zien we, wat merken we van vrucht op het werk?' Laten we deze dingen opmerken en laat het biddende verwachting geven, want de Heere gaat door met Zijn werk.

We keren weer terug naar onze geschiedenis, naar dat zendingsverhaal dat de Heere Jezus vertelde over de bekering van de mannen van Ninevé. Hun bekering was tot hun voordeel. Dan komen we bij de tweede gedachte: Israëls oordeel.

2. Israëls oordeel

Want dan zegt de Zaligmaker in vers 32: ‘De mannen van Ninevé zullen opstaan in het oordeel met dit geslacht, en zullen hetzelfde veroordelen; want zij hebben zich bekeerd op de prediking van Jona; en zie, meer dan Jona is hier.’ Nu gaat het niet meer over die Ninevieten. Maar nu gaat het over ‘dit geslacht’, het volk van Israël in de dagen van de Heere Jezus. Wat waren dat voor mensen? Dat waren toch wel zeer bevoorrechte mensen, want de Heere had een hele geschiedenis met hen gehouden, had een heilsgeschiedenis met hen gehouden! Hij had Zijn woning in hun midden willen maken. Hij had Zijn zorg over hen doen gaan en die zorg kwam toch wel vooral hier in uit, dat de Heere Zijn verbond en Zijn woorden aan hen had gegeven. Hoeveel profeten had de Heere al naar dat volk willen sturen? En hoeveel getrouwe priesters hadden onder hen gediend? Vele, vele voorrechten. Het grootste voorrecht was dat hun de woorden Gods waren toebetrouwd en dat Christus hen werd afgeschaduwd in de dienst van de offers. Dat de beloften getuigden van de Messias Die komen zou. Zij stonden in de gezegende lijn van Abraham, Izaak en Jakob en ze droegen in hun lichaam het teken van het verbond, de besnijdenis. En nu zijn die voorrechten van Israël in de dagen van de Heere Jezus tot een climax gekomen: ‘Zie, meer dan Jona is hier.’ Jona was een van de vele profeten, maar de meerdere Jona, de Heere Jezus Christus, is niet een van de velen, Hij is de allerhoogste Profeet en Leraar. Hij is zelfs de vervulling en de voleinding van de profetie. Meer dan Jona staat nu onder hen: de Messias Zelf, de Beloofde van de Vader, Hij staat in hun midden, Hij Die komen zou als een Licht tot verlichting der heidenen en tot heerlijkheid van Zijn volk Israël. ‘Meer dan Jona is hier.’ De Heere Jezus overtreft Jona aan alle kanten. Want wat voor boodschap bracht Jona eigenlijk? Een boodschap van oordeel, van ondergang. Prediken tegen Ninevé. Jona kwam met de schrik des Heeren. Hij verkondigde de omkering van de Ninevieten. Als we dan aan de prediking van de Heere Jezus denken: hoeveel meer dan Jona is Hij! Hij is gezalfd om de blijde boodschap te brengen de zachtmoedigen, om te verbinden de gebrokenen van hart, om de gevangenen vrijheid uit te roepen en de gebondenen opening van de

gevangenis. O zeker, de Zaligmaker toornde tegen de zonde, sprak vlammende en striemende woorden tegenover de eigengerechtigheid van de farizeeën en schriftgeleerden. Maar wat was Hij met innerlijke ontferming bewogen. Wat zocht Hij het behoud! Hij begeerde de verloren schapen van het huis van Israël bijeen te vergaderen. Hij weende over de onbekeerlijkheid van Jeruzalemse zondaren. Hoe liefelijk was Zijn nodiging: ‘Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.’ Hij is meer, zo heel veel meer dan Jona. Jona was wrevelig, zeg maar opstandig, toen de Ninevieten zijn prediking geloofden en ze zich voor de Heere vernederden. En toen de Heere de stad spaarde, voelde Jona zich verongelijkt alsof de Heere hem tot een leugenaar had gemaakt. Want hij had immers gezegd: ‘De stad wordt omgekeerd’ en toen gebeurde het niet! Maar Jezus verheugde Zich met een grote vreugde toen Hij zag dat Zijn prediking werd geloofd en Hij verwonderde Zich over dat geloof in de harten. Het hart van de Middelaar en Zaligmaker was verheugd en verblijd wanneer zondaren acht gaven op Zijn boodschap van zaligheid. Ja, het komt hier tot een climax: ‘En zie, meer dan Jona is hier.’ Jona ontvluchtte zijn roeping, was onwillig om de weg van zijn Zender te gaan. Hoe gewillig was de Heere Jezus toen Hij van de hemel afkwam naar een wereld verloren in zonde en schuld om te zoeken en zalig te maken dat verloren was. Meer dan Jona is hier! Hier is de Heiland, de Zaligmaker van de wereld: Jezus Christus, Gods Zoon. Hij staat hier met uitgebreide armen en Hij begeert zondaren bijeen te vergaderen opdat ze niet verloren zullen gaan, maar behouden worden. Dit is het teken! Jezus Christus en Die gekruisigd.

En wat doet dit geslacht? Wat antwoorden ze op Zijn komst? Op Zijn prediking? Op Zijn werk? O, ze hebben Zijn Woord niet geloofd, ze hebben Zijn werk niet begeerd, Israël heeft Zijn Messias niet gekend, maar ze hebben geroepen: ‘Weg, weg met Deze, kruisig Hem.’ Ze hebben Barabbas gekozen in plaats van Jezus en geroepen: ‘Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen.’

Ziet u, begrijpen jullie, wat hier gebeurt? Ninevé en Israël staan tegenover elkaar. Ninevé’s voordeel, Israëls oordeel. Daar wijst de Heere Jezus op als Hij dit zendingsverhaal heeft verteld. ‘De mannen

van Ninevé zullen opstaan in het oordeel met dit geslacht en zullen hetzelfde veroordelen; want zij hebben zich bekeerd op de prediking van Jona; en zie, meer dan Jona is hier.’

De Zaligmaker spreekt hier over de grote dag, de dag van Zijn wederkomst. De dag van oordeel over de levenden en over de doden. Het eindgericht, als de graven worden geopend en als die gestorven zijn zullen opstaan en de engelen alle mensen zullen vergaderen tot voor de troon van God. Als die grote dag aanbreekt, zullen de mannen van Ninevé ook opstaan, zegt Jezus. In die grote dag zullen de Ninevieten door de Rechter van hemel en aarde naar voren geroepen worden. Als getuigen zullen zij optreden tegen Israël, tegen dit afkerige verbondsvolk. Zij zullen Israël veroordelen, omdat ze niet hebben geloofd in de Zoon van God. Zij, de Ninevieten, hebben zich bekeerd op de prediking van Jona, en dit geslacht, dit volk - terwijl meer dan Jona hier is - weigert zich te bekeren.

Aangrijpend zal dat getuigenis van de mannen van Ninevé zijn. Zij zullen getuigen zoals dat in de rechtbank gaat. Plechtig worden de getuigen uitgenodigd om naar voren te komen en voor de rechter te staan en hun verklaring af te leggen. Zo zullen de Ninevieten voor de hemelse Rechter hun getuigenverklaring afleggen. Jona had hen niet eens tot bekering geroepen! Hij had eigenlijk een boodschap gepredikt die tegen hen was. En zij hoorden naar die prediking. Ze voelden dat het grote aftellen was begonnen en ze vernederden zich voor God. En Israël buigt niet en zoekt geen vrede met God te verkrijgen door het geloof in de Messias. Zij die zo bevoorrecht waren. Zij wisten van Mozes en de profeten. Onder hen was Johannes de Doper opgestaan als een wegbereider van de Messias, die het Lam van God aanwees en aanpreef. En ten slotte staat hier de meerdere Jona: Jezus, de Christus. Steeds weer klonk Zijn boodschap: bekeert u, bekeert u, Mijn Koninkrijk is nabijgekomen. Geloof het Evangelie en word behouden! Een boodschap die Hij onder tranen en diepe bewogenheid hun bracht. Maar ze weigerden zich te bekeren. De Ninevieten, zij bekeerden zich. En dit geslacht... het verzoekt een teken. Ze denken dat Jezus al deze dingen doet door de macht van Beëlzebul. Deze mensen, uit Galilea, uit Judea, uit Jeruzalem, ze

verharden zich, ze reichten hun rug, ze weigeren om afscheid te nemen van hun eigengerechtigheid, ze weigeren zich uit genade te laten zaligen. Hoor hoe de Heere Jezus de schuld van Israël tekent: ze spreken Mij tegen, ze willen niet tot Mij komen, ze willen niet dat Ik Koning over hen ben. Daarvoor zullen de Ninevieten hen veroordelen in die grote dag. En Israël zal onder al die aanklachten, onder dat getuigenis van die Ninevieten, moeten zwijgen. Het bewijs van hun verwerping zal rechtvaardig zijn. De Ninevieten hebben zich bekeerd, en Israël weigert zich te bekeren, hoewel de meerdere Jona hier is. Dat moet de nadruk hebben, zo moeten we de geschiedenis proberen te verstaan. Hier, hier is nu Hij Die méér is dan Jona. Een Prediker en een prediking die Jona ver overtreft. Want Jona preekte maar één keer onder Ninevé. Hoe vele malen gunnender en krachtiger en nodigender was de prediking van de Zaligmaker. Jezus komt tot Israël zeggende: ‘Hoe menigmaal heb Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen, (...) en gij hebt niet gewild.’ Maar zij werden er niet door geraakt, werden er niet door opgeschrikt, werden er niet onder verslagen, deden geen boete, bekeerden zich niet. Ja, zegt de Heere, ‘Maar Mijn volk wou niet naar Mijn stemme horen. Zingen we nu eerst Psalm 81 de verzen 13 en 15:

Maar Mijn volk wou niet
Naar Mijn stemme horen;
Israël verliet
Mij en Mijn geboôn;
’t Heeft zich and’re goôn,
Naar zijn lust, verkoren.

Och, had naar Mijn raad
Zich Mijn volk gedragen!
Och, had Isrels zaad
Op Mijn effen paân
Ijv’rig willen gaan,
Naar Mijn welbehagen!

3. Een voor ons ernstige vraag

De bekering van Ninevé. Voor Ninevé voordeel, voor Israël oordeel. En wat is het voor ons, voor u, voor jou en mij? Het is voor ons, gemeente, een vraag, een ernstige vraag, een onderzoekende vraag, een spiegel die ons voorgehouden wordt onder een zendingspreek. Want als die Ninevieten de weegschaal zijn waarin de Israëlieten worden gewogen, dan zullen de volkeren, dan zullen de heidenen onder wie wij zendingswerk gedaan hebben, voor ons de weegschaal zijn waarin wij gewogen worden. Papoea's, en Izi's en Guineeërs en Ecuadoranen en Albanezen. Ze zullen straks met ons opstaan in het oordeel. Net als Jezus hier van de Ninevieten zegt dat zij straks met Israël zullen opstaan in het oordeel. Zo zal het straks met ons ook zijn in die grote dag. De volken onder wie wij zendelingen hebben uitgezonden, die namens ons in opdracht van Christus hun het Woord hebben gebracht, zullen met ons opstaan. We hebben er actie voor gevoerd, we hebben er collectes voor gehouden, we hebben hun rondzendingbrieven gelezen, we hebben zendingsdagen en zendingsavonden gehouden, we hebben voorbedes en dankzeggingen gedaan. We horen van hun bekering en we verblijden ons als we horen dat ze het Evangelie hebben aangenomen. Dat ze hun afgoden hebben weggedaan. Ook grijpt het ons aan als we horen dat ze er zoveel voor overhebben. Smaad en spot en stokslagen. Als ze ontferd worden, als hun boeken worden gestolen, hun Bijbels worden afgepakt en in het vuur worden geworpen. En wij, wij die van jongs af bij het Woord mogen leven, bij een open Bijbel zijn opgegroeid, als kind gedoopt, belijdenis gedaan, de weg der zaligheid gepredikt, onder de bediening van het Evangelie geleefd en onder de prediking van de gewilligheid van de Heere Jezus Christus en de genoegzaamheid van Zijn bloed... zullen zij ons voorgaan, zullen zij ons dan gaan veroordelen? Zou de verklaring van die bekeerde heidenen ons alle onschuld ontnemen? Wanneer zij zich op de prediking van zendelingen hebben bekeerd die wij naar hen toegestuurd hebben, wat voor verontschuldiging zal er voor u, voor jou dan overblijven als je daar dan straks staat, onbekeerd, met een openstaande schuld, buiten God en zonder Christus. Kan er dringender aansporing zijn om de Heere

te zoeken, de bekering te zoeken en vergeving van zonden? Betrokken zijn op zendingswerk, kennismaken van de zendingsgeschiedenis, de gebeurtenissen op de velden volgen, meeleven met degenen die door de gemeente uitgezonden zijn, bidden om zegen op hun werk... het is niet vrijblijvend. Als kerk, als gemeente, als jongere en oudere hoe dan ook met zendingswerk in aanraking te komen, dat heeft een geweldige wederkerigheid! Jezus wilde dat Israël dit zou zien en dat wij dit ook zullen zien. Wat moet Israël dan doen? Ze moeten doen wat de Ninevieten deden: buigen, in boete en berouw. Voelen dat het geen uitstel meer kan lijden en hopen, hopen op God. Wie weet, Hij mocht Zich wenden. Dat is de weg van behoud, voor de Ninevieten, voor Israël, voor ons, westerlingen, voor onze verre vrienden op de zendingsvelden... er is maar één Weg, er is maar één Naam onder de hemel en onder de mensen gegeven, door Welke wij zalig moeten worden. In de meerdere Jona alleen is zaligheid voor de grootste van de zondaren.

Zendingsverhalen zijn geen succesverhalen. Niet in het buitengewone, niet in het opzienbarende is Hij herkenbaar. Maar in het kruisteken komt de meerdere Jona tot heerlijkheid. In dat teken kwam Christus tot Israël en komt Hij ook tot ons. Simeon heeft het voorzegd: een teken dat wedersproken zal worden. Tegenspraak die er niet om liegt. Verstomde de tegenspraak al in uw, in jouw hart? Hoe staat het erbij tussen God en ons? Aan die vraag moeten wij toch ook toekomen, gemeente, met alle liefde die we voor het zendingswerk hebben, met alle steun die u probeert te geven aan dat werk. Laten we onszelf, onze eigen ziel en de zielen van die ons lief zijn, toch niet vergeten. Want het moet goed komen tussen God en ons. Want hoe zullen we anders zonder verschrikken voor God verschijnen, als we geen Borg hebben voor onze schuld en geen God hebben voor onze harten? Als we dan zelf dat oordeel moeten dragen terwijl in dit heden van genade die dierbare Zaligmaker is aangewezen en is aangeprezen als de Weg, de Waarheid en het Leven. Meer dan Jona is hier. Jona moest ondergaan in de diepte van de zee om zijn eigen schuld. Maar de meerdere Jona wilde ondergaan tot verzoening van de zonde. Hij wilde ondergaan tot in de allerdiepste diepte, opdat

zondaren zoals u, jij en ik door Hem behouden zouden worden. Zoek Hem te kennen! Zijn leven werd omgekeerd, toen het gericht van God over Hem heenging en Hij op Golgotha de hitte van Gods gramschap heeft geblust. O, daarom is er nog zaligheid in het bloed van de Heere Jezus Christus, zelfs voor de grootste van de zondaren. Eeuwig wonder, dat God over een bukkende zondaar niet heenstapt maar dat Hij bij zo'n verlorene, die verdient voor eeuwig te verzingen in dood en ondergang, stilstaat. Dat Hij tot Zich roept om ze te zaligen, om hun het leven te schenken en hen te behouden.

Ja, meer dan Jona is hier. De Ninevieten kregen veertig dagen. Hoeveel dagen heeft de Heere ons al gegeven? Hoor naar Zijn stem. Bekeert u, bekeert u, waarom zoudt gij sterven? Misschien zijn er die zeggen: 'Maar ik kan mijzelf niet bekeren! Mijn hart is zo onwillig, zo onbekeerlijk, zo boos, zo hard!' Hoor het dan nog een keer: méér dan Jona is hier! Hij is verhoogd om te geven bekering en vergeving van zonden. Als Ik verhoogd zal zijn, zegt Christus, zal Ik ze allen tot Mij trekken. Als er een is die trekken kan, dan is Hij het. Zoals de zee vol is van water, zoals de zon vol is van licht, zo en nog veel voller is de meerdere Jona van genade en van waarheid. In Hem is de genade overvloeiend, zelfs voor de voornaamste van de zondaren. Het gaat naar dat grote doel, alles stuwt zich voort naar die dag der dagen, de grote opstandingsdag, de jongste dag. Wat zullen we op die dag veel te zien krijgen. We zullen dan ook te zien krijgen dat het zendingswerk niet tevergeefs is geweest. Dat we niet tevergeefs in opdracht van Christus gewerkt hebben in Papoea, Ecuador, Nigeria enzovoort. De Heere zal de arbeid van de zending gebruiken, net zoals Hij Jona heeft willen gebruiken voor het behoud van die Ninevieten. Kruis en opstanding zijn immers in deze donkere wereld het teken dat de Heere aan het werk is. Zelfs als we geen tekenen meer zien, blijft dit ene teken! Geloven we dat?

Wat zullen we op die dag veel te zien krijgen. Zal het dan ook te zien zijn in ons leven, in uw, in jouw, in mijn leven dat er ook in het hier en nu niet voor niets is gepreekt? Dat ook hier zondaren zijn gezaligd? Dat ook hier het bloed van het Lam, zo heel persoonlijk in ons leven, z'n zegenende kracht heeft gedaan, opdat we met de

geredde Ninevieten en met die grote schare gezaligde zondaren, mee zullen getuigen: ‘Het is door U, door U alleen, om het eeuwig’ welbehagen.’ Amen.

